

תפ"ח 26879/11/12 - וואלה, NEWS, ערוץ 10 נגד אילן בן שיטרית, יניב מלול, ע י, ליאור בלטי, חן בן שיטרית, מאיר מהגר, אוריאל בלטי, יניב זינו, נגד, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 26879-11-12 מדינת ישראל ואח' נ' בן שיטרית(עציר) ואח'

בפני כב' השופט נתן זלוצ'ובר כב' השופטת יעל רז-לוי כב' השופט שלמה פרידלנדר
המבקשים:
1. וואלה NEWS
ע"י מר יוסי אלי 2. ערוץ 10
ע"י מר אלמוג בוקר

נגד

המשיבים:

1. אילן בן שיטרית
ע"י עו"ד מויאל
2. יניב מלול
ע"י עו"ד ארבל
3. ע י
עו"ד ליטן
4. ליאור בלטי
ע"י עו"ד זיתונה
5. חן בן שיטרית
ע"י עו"ד דוד
6. מאיר מהגר
ע"י עו"ד ארבל
7. אוריאל בלטי
ע"י עו"ד דורפמן
8. יניב זינו
ע"י עו"ד שפטל נגד

מדינת ישראל
ע"י עו"ד שמש

החלטה

טענות הצדדים

בתיק זה הוגשו לבית המשפט שתי בקשות להתרת פרסום קלטות חקירה. האחת נוגעת לחקירתם של הנאשמים 1, 2, 6-ו-6 והשנייה נוגעת לחקירתו של הנאשם 1, כאשר נימוקי הבקשות התמקדו באינטרס הציבורי שבפרסום קלטות החקירה ובטענה, כי אין בפרסום הקלטות משום פגיעה בהליך השיפוטי, שכן כבר נגזר דינם של הנאשמים.

עמוד 1

ב"כ הנאשם 1 התנגד לפרסום קלטות החקירה בשל מספר נימוקים. האחד, כי פסק הדין של בית משפט זה אינו חלוט ולטענתו, חשיפת חומרי החקירה עלולה לפגוע במכלול טענותיו של הנאשם 1 בפני ערכאת הערעור ואף להשפיע על הרכב השופטים שידון בערעור. עוד טען, כי המבקשים לא הצביעו על תכלית ראויה וחיונית שבחשיפת הקלטות שלא ניתן להשיגה באמצעות חשיפת תמליל החקירות. עוד טען, כי הצגת החקירות באופן חזותי וקולי עלולה לפגוע בנאשמים נוספים ויש בה אף כדי לפגוע בפרטיותו של הנאשם 1, שכן בחקירותיו הועלו מספר רב של נושאים שנוגעים לעניינים פרטיים והצגתם ברבים עלולה לגרום נזק רב ובלתי מידתי לנאשם ובעיקר לילדיו הקטינים ואף לאנשים שהוזכרו במהלך חקירותיו.

ב"כ הנאשמים 4, 5, 7 ו-8 התנגדו לבקשת הפרסום והצטרפו לטענות ב"כ הנאשם 1. ב"כ הנאשמים האחרים לא הגיבו לבקשה.

ב"כ המאשימה מתנגדת לפרסום קלטות העימותים עם עד המדינה. לטענתה, שופט המעצרים, כבוד הש' אבו טהה נתן צווים האוסרים פרסום כל פרט שיש בו כדי לזהות את עד המדינה ואת אמרותיו של עד המדינה אשר ניתנו במסגרת חקירת הפרשה. יתרה מכך, טענה ב"כ המאשימה, כי המבקשים לא הצביעו על אינטרס קונקרטי שבפרסום הקלטות ולפי פסיקת ביהמ"ש אינטרס ציבורי כללי בתיק הנדון אינו מספיק. כמו כן, פרסום הקלטות הינו חריג לכלל ועל מנת להתירו יש לשכנע כי מתקיימות נסיבות מיוחדות ואינטרס משמעותי. לדבריה, הגם שטענת ב"כ הנאשם 1 באשר לפגיעה בצדדים שלישיים ופגיעה פוטנציאלית בהליך הערעור שטרם נולד אינם משכנעים, יש להתחשב בעמדת הנאשמים בשל ההגנה על כבודם ופרטיותם.

דין

סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002 (להלן "החוק") קובע, כי:

המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו - מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" - לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג).

לפי סעיף 13 לחוק אין איסור על פרסום התוכן של תיעוד החקירה כשלעצמו, אלא על פרסומו על דרך "תיעוד חזותי או קולי". האיסור שבס' 13 אינו הרמטי, שכן הפרסום יהיה מותר אם הרשה זאת בימ"ש. בבואו להכריע בשאלת הפרסום, על בית המשפט, לאזן בין אינטרסים כבדי משקל העומדים משני צדי המתסר. בבש"פ 4275/07 **רשות השידור נ' מדינת ישראל** (להלן "עניין זדורוב") וע"פ 10994/08 **מדינת ישראל נ' רון תורג'מן** בית המשפט מנה את האינטרסים העומדים בעד פרסום תיעוד חזותי או קולי של החקירות ואלו העומדים מנגד:

"סוגיית הפרסום ברבים של קלטת חקירה כורכת עמה, אפוא, התנגשות בין עקרונות חשובים, מהם בעלי היבטים המשיקים לעקרונות יסוד של השיטה, ולזכויות אדם בעלות מעמד חוקתי. מתמודדים אלה מול אלה אינטרסים של הגנה על פרטיותם וכבודם של הנחקרים ושל צדדים אחרים שעניינם עולה בחקירה, העלולים להיפגע מחשיפה בציבור של חומר חקירה הקשור בהם. כן עולים שיקולים של מניעת פגיעה במוסד החקירה הפלילית ובנכונות עדים פוטנציאליים להעיד, מחשש לפרסום עתידי ברבים של חומר חקירה הנוגע אליהם. מתלולים לכך שיקולים של הבטחת תקינות ההליך השיפוטי הפלילי והגנה מפני חשיפתו ל"משפט הציבור" בטרם ניתנה הכרעה שיפוטית. מנגד, ניצב עקרון פומביות הדין, הנגזר מעקרונות חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, העומדים בתשתית המשטר החוקתי-דמוקרטי, וביסוד פעולתן התקינה של מערכות השלטון. עקרון

פומביות הדין נועד לחשוף לעיני הציבור את ההליכים השיפוטיים, ובכללם גם את חומר הראיות שהוצג במשפט. הוא נועד, בין היתר, לאפשר ביקורת ציבורית קונסטרוקטיבית בדבר סטיות מהתנהלות תקינה של רשויות השלטון, ולאפשר בצידה תיקון ליקויים ושיפור דרך פעולתם של הגופים הציבוריים.

בפסיקה הותוו השיקולים שעל בימ"ש לשקול בבואו לערוך איזון בין האינטרסים המנויים ולהכריע בבקשה להתיר פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כאשר הכלל המנחה הוא שיש לאסור את הפרסום והתרתו היא בבחינת חריג לכלל. בע"פ 2476/15 רשות השידור (בפירוק) נ' מדינת ישראל נקבע, כי:

"ראשית... "על בית המשפט לשוות לנגדו כי הכלל שקבע המחוקק לעניין זה הינו באיסור הפרסום, וכי התרתו אמורה להיות מסווגת כחריג לכלל" על מבקש ההיתר לשכנע כי מתקיימות נסיבות מיוחדות ואינטרס משמעותי המצדיקים חריגה מהכלל... שנית, לנוכח התכלית של הגנה על כבודם ופרטיותם של הנחקרים, יש להביא בחשבון את עמדתם. כך, התנגדות הנחקר לפרסום מהווה שיקול נכבד שלא להתיר את הפרסום... מן הצד השני, אין די בהסכמת הנחקר לפרסום שכן יש להמשיך ולבחון את שאר התכליות העומדות ביסוד האיסור... שלישית... בהחלטה האם לאסור על הפרסום יש להביא בחשבון גם את האינטרסים של צדדים שלישיים, שאינם הנחקרים, העלולים להיפגע מהפרסום ולשקול את טובתם. רביעית, יש לתת את הדעת לשלב הדיוני בו מצוי ההליך המשפטי. ככל שמדובר בשלב מוקדם יותר, כך תיטה הכף לעבר איסור פרסום החקירה, מחשש להשפעה על ניהולו התקין של המשפט וטוהר ההליך. יחד עם זאת, ברי כי אין בכך כדי להוביל בהכרח למסקנה כי פרסום ינתר בשלבים מתקדמים של ההליך, ובייחוד לאחר שהסתיים. בנקודת הזמן הזו, יש לאזן בעיקר בין אינטרס הפומביות לבין הגנה על פרטיות המעורבים בחקירה - במעגלים הקרובים והרחוקים יותר... חמישית, יש לשקול את מידת העניין הציבורי שבבסיס בקשת הפרסום. "העניין הציבורי לצורך היתר פרסום קלטת חקירה צריך להיות בעל משקל ומשמעות, שיש בהם כדי לגבור על הזכות לפרטיות של נחקרים, עדים וצדדים שלישיים שעלולים להיפגע מהפרסום. לאור האינטרסים המתמודדים בסוגיה זו, לא די בכך ש"הענין לציבור" בפרסום יהיה ערטילאי. נדרש, כי פרסום קלטת החקירה יהיה בעל חשיבות ממשית לצורך בחינת התנהלות הגורם השלטוני, והמשטרה בכללו, וכי ישרת אינטרס ציבורי חשוב וממשי"... שישית, סוגיית המידתיות. עניין זה עדין. ניתן לסבור כי היקף איסור הפרסום בסעיף 13 לחוק חקירת חשודים מוגבל מטבעו. דהיינו, האיסור מתייחס לתיעוד חזותי או קולי ולא לעצם פרסום תוכן החקירה או המלל שלה בדרכים אחרות. אף לכך יש חשיבות בבוא בית המשפט לשקול את הדברים".

בהתאם לאמור ומן הכלל אל הפרט, הגם שההליך השיפוטי בתיק בו עסקין הסתיים בבית משפט זה וגזר הדין כבר ניתן בעניינם של המשיבים והגם שאין בידנו לקבל את טענת ב"כ הנאשם 1, כי פרסום התיעוד עלול לפגוע בהליך הערעור העתידי שטרם נולד כנימוק השולל את פרסום החקירות, החלטנו לדחות את בקשת הפרסום.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חשיבות זכותו של האדם לכבוד, לרבות כאשר מדובר בנחקר, עצור או אסיר. כך למשל נאמר בעניין פרסום תיעוד חזותי או קולי בע"פ 5127/11 רשות השידור הישראלית- ערוץ 1 נ' רוני רון:

"תכליתה של ההוראה - למנוע, בגבולות הראויים, הוצאת הנחקר מד' אמותיו של חדר החקירה אל כיכר השוק. היחשפות הנחקר, בתמונתו ובקולו, שקולה כמתן היתר לכול להציץ אל הנחקר ברגעי שפל ובזיון, ועתים במלוא עליבותו. אכן, לא תמיד מעורר עניינם של הנחקרים אהדה בלב הציבור ועניינם של המשיבים 1 ו-2 - יוכיח: בית המשפט המחוזי הרשיעם בביצוע מעשה זוועה (הרשעה הנתונה לערעור חלקי כאמור). אלא שחוק הנועד להגן על כבודו של אדם נבחן דווקא באותם מקרים בהם החוק משמש להגנתם של הנקלים שבחברה. ההגנה על כבוד האדם היא ערך עליון בשיטתנו החוקתית, היא מצויה בראש זכויות האדם המנויות

בחוקי היסוד; ממנה נגזרות זכויות אדם נוספות כמו הזכות לשוויון. זוהי זכות העומדת לאדם באשר הוא אדם: היא עומדת לנחקר ועומדת לאסיר".

בעניינו, המדובר בהליך משפטי סבוך, בו היו מעורבים אנשים רבים שלא ניתן להבטיח את השמירה על פרטיותם ולמנוע את הפגיעה בהם או במשיבים, באופן שאינו מידתי, עם פרסום תיעוד החקירות. בין היתר, הפרסום עלול לפגוע גם בילדי הנחקרים - הנאשמים. צו איסור פרסום הנוגע לעד המדינה עומד בתוקפו ואין מקום להסירו, שכן מדובר בהגנה על חיו וביטחונו. מכאן שכל תיעוד חזותי וקולי הנוגע למשל לעימותים עם עד המדינה - וודאי שאסור בפרסום.

יתרה מכך, המבקשים לא הצביעו על עניין ציבורי ספציפי ומשמעותי שבפרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירת המשיבים, לפחות לא כזה שאינו יכול להתממש באמצעות פרסום תמלול החקירות, שאינו אסור מכוח סעיף 13 לחוק. לא די באמירה, כי יש בפרסום החקירות משום עניין ציבורי, אלא יש להצביע על עניין ציבורי בעל משקל ומשמעות שיש בו כדי לגבור על הזכות לפרטיות של הנחקרים וצדדים שלישיים, והמבקשים לא עמדו בנטל זה.

כמו כן, התחשבנו בהתנגדותם של המשיבים, ב"כ הנאשמים והמאשימה לבקשת המבקשים.

בעניין זה נקבע על ידי בית המשפט בעניין זדורוב, כי:

"אם הנחקר (חשוד, נאשם או עד) מתנגד לפרסום המבוקש, יהיה בכך שיקול נכבד ביותר שלא להתיר הפרסום, וזאת גם לאחר שהסתיימו ההליכים המשפטיים. אולם אין לשלול על הסף מקרים בהם על אף התנגדות הנחקר ימצאו טעמים מיוחדים בחריגותם שיצדיקו התרת הפרסום".

המבקשים לא הצביעו על טעמים מיוחדים בחריגותם שיצדיקו את התרת הפרסום ובאיוון שבין האינטרסים העומדים נגד פרסום החקירה ובין האינטרסים הערטילאיים שהוצגו בעד פרסום החקירה, אנו מעדיפים את הראשונים ודוחים את הבקשה לפרסם תיעוד קולי או חזותי של חקירת המשיבים.

להודיע לב"כ הצדדים בתיק ולמבקשים.

ניתנה היום, כ' ניסן תשע"ו, 28 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצובר, שופט - אב"ד